

สารบัญ

หน้า

คำนำสถาบันพระปกเกล้า

III

คำนำผู้เขียน

บทที่ 1 บทนำ

1

บทที่ 2 เกาหลีใต้ : การพัฒนาเครือข่ายเมืองศูนย์กลางเพื่อขับเคลื่อน
การพัฒนา

5

- ๑ ความพยายามในการพัฒนาเมืองเพื่อแก้ไขปัญหาของเกาหลีใต้ 9
- ๑ การพยายามแก้ไขปัญหาโดยใช้การรื้อสร้างหมู่บ้านใหม่ 9
- ๑ วิฤตติใหญ่ และการปรับตัวครั้งใหม่ 11
- ๑ การแก้ไขปัญหาการเติบโตแบบกระจุกตัวโดยการสร้างเครือข่ายเมือง 11
- ๑ กฎหมายสร้างระบอบเมือง ระบบเมืองเปลี่ยนประเทศ 12
- ๑ การพัฒนาเมืองฮ็อน 15
- ๑ การพัฒนาเมืองปูซาน 18
- ๑ ผลของความพยายามพัฒนาเครือข่ายเมืองศูนย์กลาง 20

บทที่ 3 อังกฤษ : ระบบเมืองความสำเร็จเบื้องหลังการกระจายอำนาจ

23

- ๑ ระบบเมืองและความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการพัฒนาของ
ประเทศอังกฤษ 25
- ๑ การปรับปรุงและพัฒนาระบบของเมืองโดยใช้กลไก
Combined Authority 26
- ๑ การพัฒนาระบบเมืองของ Greater London 28
- ๑ การพัฒนาระบบเมืองของ Greater Manchester 31
- ๑ ผลจากการปรับปรุงระบบการจัดการเมือง 34
- ๑ การสร้าง Business Model ของเมือง 35

สารบัญ

หน้า

บทที่ 4	อินเดีย : ตัวแบบการพัฒนาเครือข่ายเมืองอัจฉริยะในรูปแบบการแข่งขันระหว่างเมือง	39
	๑ ปัจจัยด้านที่ 1 การประสานการดำเนินงานระหว่างรัฐบาลระดับสาธารณรัฐ และมลรัฐ	42
	๑ ปัจจัยด้านที่ 2 การสร้างการแข่งขันระหว่างเมืองเป็นคู่โคโลบายในการกระจายทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนผ่าน Campaign Smart Cities Mission	43
	๑ ปัจจัยด้านที่ 3 ความหลากหลายของเครื่องมือการพัฒนา	48
	๑ ตัวอย่างเมืองที่พัฒนาอย่างเห็นได้ชัดจาก Smart City Mission	52
	๑ ผลความสำเร็จจากตัวแบบการพัฒนาของประเทศอินเดีย	56
บทที่ 5	การถอดบทเรียนของประเทศไทยและแผนทางการนำตัวแบบการพัฒนาฉบับใช้	61
	๑ ความจำกัดของอำนาจหน้าที่ ส่วนเมืองที่ไร้อำนาจและพลัง	63
	๑ ความจำกัดของขอบข่ายพื้นที่ที่สามารถใช้อำนาจหน้าที่ได้	64
	๑ สภาพปัจจุบันของเมืองในท้องถิ่นไทย : ไร้พลังและอำนาจกระจัดกระจาย	65
	๑ สิ่งจำเป็นต่อการสร้างพัฒนาการสู่แนวคิดการพัฒนาพื้นที่ส่วนขยายของเมือง และการสร้างระบบเมือง	68
	๑ การปรับวิธีคิด (Mind Set)	68
	๑ การปรับกฎหมายและกฎระเบียบให้อื้ออำนวยต่อการลดการกระจัดกระจายของอำนาจบริหาร	70
	๑ การพัฒนากลไกขับเคลื่อนทางนโยบาย (Policy Engine)	71
	๑ เครื่องมือการพัฒนาและการลงทุน	72
	เกี่ยวกับผู้เขียน	76